

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μόνον ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ **Λυκογιάννη**, ὡς καὶ τὸ τέλειον μοθιστόρημα τοῦ **Μποῆμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἑθνῶν** καὶ τίποτε ἄλλο.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ὅσακις πρόκειται νὰ γραφῆ τι περὶ τοῦ ἀνωτάτου ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων, ἐνθυμούμεθα τὴν συμβουλὴν ἣν πρὸ πενταετίας περίπου μᾶς ἔδωκεν ὁ ἀοιδίμος Δεληγεώργης : Νὰ φειδεσθε ὅσον τὸ δυνατόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐκτοτε δὲν ἐγράψαμεν λέξιν περὶ τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς τῶν παρθένων, κωλυόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν λόγων ἐκείνου. Καὶ ἐδυσανασχετοῦμεν τόσον ὅτε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅπερ μετ' εὐλαθείας ἐπρόφερον ὁ ἀληθὴς ἐκεῖνος Ἕλληνας, ἐκ βαθέων κατανοῶν τί θὰ πῆ παρθένος δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, ἤγαστο καὶ ἐφέρετο βεβορωμένον ἐν ταπειναῖς ἐφημερίσιν, ἐπιζητούσαις ὡς ἐκεῖ τὸ σκάνδαλον καὶ τὸ γαργάλισμα τοῦ δημοσίου. Ἐὰν δὲ σήμερον καὶ ἡμεῖς σχίζομεν τὸ καταπέτασμα τῆς λήθης καὶ τῆς σιωπῆς, τοῦτο πράττομεν διότι τὰ τοῦ Ἀρσακείου ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἐσμέν δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ ἂν ἔζη ἐκεῖνος, πρῶτος θὰ ἔλεγε ἡμῖν : γράφατε ! Νὰ γράψωμεν, ὄχι διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον δημοσιότητος τὸ Ἀρσακεῖον, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς δημοσιότητος αὐτῆς καὶ ἀποδώσωμεν τὸ διαπομπεῦθαι ἐκπαιδευτήριον εἰς τὴν βαθεῖαν αἰγὴν τοῦ ἱεροῦ ἄλλους, ὅπου πρὸ διετίας ἐμόναζεν ὡς ἀληθὴς παρθένος, αἰγὴν ταρσομένην μόλις ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων καὶ τοῦ κελადήματος τῶν ἐπ' αὐτῶν κοιταζομένων πτηνῶν.

Μία διευθύντρια ἐπέβη, μία ὑποδιευθύντρια παρητήθη. Μία ἐπιμελήτρια τῶρα διευθύνει καὶ εἰς Βιῶνης σὺν αὐτῇ. Ἔως ἔδῳ τὰ πράγματα δὲν εἶνε πολὺ σοβαρὰ, ἀντάξια τοῦ προοιμίου ἡμῶν. Ἀλλὰ διατὶ ἐπαύθη διευθύντρια, περὶ ἣς δὲν ὑπῆρχον δύο γνώμαι εἰς τὰ στήθη πάσης Ἑλληνίδος μητρὸς ἢ Ἑλλήνου πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ ἢ θεοῦ, ἢ κηδεμόνος, ὅτι ἐκέκτητο ὅλα τὰ ψυχικὰ, διανοητικὰ, σωματικὰ ἀκόμη προσόντα ὅπως διευθύνῃ τοιοῦτο ἴδρυμα, ὅπου πᾶς τις καὶ πᾶσά τις μετὰ φόβου Θεοῦ ὀφείλει νὰ εἰσέρχεται,

ὡς εἰς ἱερὸν φρικτῶν μυστηρίων ; Οὐγάτηρ Ἡπειρώτου ἀρχηγοῦ, ἀγωνισθέντος εἰς τὴν μεγάλην μας ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ νὰ ἐφέλικυθη τὸν ἔπαινον τοῦ Καραϊσκάκη ἐπὶ παλληκαρωσὴν καὶ ἡρωισμόν, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν αὐτῷ τῷ Ἀρσακεῖῳ, διαπρέψασα, προσληφθεῖσα ὡς διδασκάλισσα καὶ ὑπαδιευθύντρια, ἀποσταλεῖσα εἶτα εἰς τὸ ἐν Κερκύρα ὑποπαρθεναγωγεῖον τοῦ Ἀρσακείου, διευθύνασα αὐτὸ ἑπταετίαν ὀλόκληρον, ἀφείσα ἀρίστους ἐντυπώσεις, προσκληθεῖσα εἶτα ὡς διευθύντρια ἐνταῦθα, διευθύνασα αὐτὸ ἐπὶ πενταετίαν, προσελκύσασα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γονέων, τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσωπικοῦ, τὴν ἀγάπην τῶν κορασιῶν, τύπος γυναικὸς ἀνατρεφούσης μητέρας, ἰσχνῆ, ὑψηλῆς, τίποτε γυναικὸς μὴ ἔχουσα, τὰ πάντα δὲ μητρὸς, μετὰ τοῦ μεγάλου λάμποντος ὀφθαλμοῦ τῆς καὶ τὸ προσέχον μέτωπον, ὁ στεφανοῖ θριξὶ σχεδὸν λευκῆ, τὰς κανονικωτάτας γραμμάς τοῦ προσώπου τῆς, τὴν καθαρεύουσαν διαλεκτικὴν τῆς καὶ τὴν αὐστηρότητα ὄλου τοῦ προσώπου, ὅπερ ὡς ἀναλλοίωτον προσωπεῖον ἐπικάθηται, οὐδὲ πάθη ἰσχυρὰ, οὐδὲ μίση, οὐδ' αἰφνιδίας παραλλαγὰς ἤθους καὶ ψυχικῶν διαθέσεων προδίδον, διατὶ αἰφνιδίως, ἀποτόμως, αὐθαδῶς, σκαιῶς, ζοφερῶς, ὡς πάνυ χαρακτηριστικῶς ἔγραψε μία ἐφημερίς, τὸ *Σεβαστὸν* Συμβούλιον τὴν ἀπαλλάττει τῆς διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων, μετὰ τῆς δηλαδὴ σπουδῆς, ὡς νὰ ἠπειλοῦντο ἠθικῶς αἱ παρθένοι ὑπὸ ἀγρίου στίφους κατακτητῶν, ἀδιὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος», ὡς σκαιότατα τὸ ἔγγραφο τῆς παύσεως, ὅπερ ἀπέστειλαν αὐτῇ ὁ Προεδρεύων κ. Μιχαὴλ Μελάς καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Ἀντωνιάδης, σημειώνει ;

Διὰ τί δὲ ἀμέσως μετὰ τὴν παύσιν τῆς διευθύντριας ἀφείται καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια νὰ δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτῆς, διότι ἄλλως θὰ ἐπαύετο καὶ ἔπρεπε νὰ σώθῃ ἡ φιλοτιμία τῆς ; Διότι τὸ Συμβούλιον, ἰδίως ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς, ἐφρόντισε καὶ περὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς διευθύντριας καὶ παρεκάλεσε καὶ προεκάλεσαν αὐτὴν εἰς παραίτησιν, ἀλλ' ἡ Ἡπειρώτις, ἡ Ἀρβανίτις, δὲν ἠνέχθη ν' αὐτοπροσβάλλῃ ἑαυτὴν παραιτουμένη, ἀλλ' εἶπε καθαρὰ εἰς τὸν προεδρεύοντα : νὰ μὲ παύσετε !

Βεβαίως δὲν θὰ σᾶς εἴπωμεν τί συνέβαινον ἐν τῷ Ἀρσακεῖῳ, διὰ νὰ προκληθῶν τὰ τελευταῖα συμβάντα, διότι οἱ μὲν κύριοι Σύμβουλοι ἦσαν ἐλεύθεροι ἕνα ἔτος νὰ μολύνωσι διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς δράσεώς των τὴν ἀτμοσφαιρὰν τοῦ Ἀρσακείου ἔσμεν ὁμῶς καὶ ἡμεῖς ἐλεύθεροι νὰ μὴ μολύνωμεν